Ongerustheid bij ouders van een acuut ziek kind in de eerste lijn

Haio: DE PAEPE Lise , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: Merckx Bart

Context: Acute infectieuze pathologie is de meest frequente reden waarom ouders met hun ziek kind de huisarts consulteren. Onderzoek heeft aangetoond dat slechts 1% van die kinderen een ernstige pathologie heeft. Het is elke dag opnieuw een uitdaging voor de huisarts om een zeldzaam ziektebeeld te onderscheiden van een banale veelvoorkomende pathologie. In de grote meerderheid van de gevallen zal de arts oordelen dat het om een zelflimiterende pathologie gaat en zal hij trachten de ouders gerust te stellen. Deze scriptie bouwt verder op de ERNIE2-studie, een grootschalige RCT die de aanpak van een acuut ziek kind in de eerste evalueert.

Onderzoeksvraag: Enerzijds werd gepoogd om door middel van een literatuurstudie inzicht te krijgen in de ongerustheid bij ouders met een acuut ziek kind in de eerste lijn. Daarnaast werd door middel van een praktijkonderzoek geëvalueerd of huisartsen erin slagen om ouders met een gerust gevoel huiswaarts te sturen.

Methode: Het praktijkonderzoek betreft een prospectief observationeel onderzoek in een landelijke praktijk met 3 artsen en 1 HAIO. Gedurende 7 maanden werden 100 ouders met een acuut ziek kind tussen 6 maanden en 12 jaar bevraagd. Er werd de ouders verzocht om hun ongerustheid aan te duiden op een schaal van 0 tot 10. Daarnaast werd gevraagd of ze reeds voorafgaand aan de consultatie informatie hadden geconsulteerd, naar de exacte redenen van ongerustheid en met het hoeveelste kind binnen het gezin ze die dag op consultatie kwamen. Na de consultatie dienden de ouders opnieuw een ongerustheidsschaal in te vullen. Ook de behandelende arts vulde eenzelfde schaal in met betrekking tot diens eigen ongerustheid. Nadien werd er in het EMD gecheckt of er antibiotica werd voorgeschreven.

Resultaten: Er werden 100 dagboeken ingevuld. In 69 gevallen kwamen ouders op consultatie met het eerste of enige kind binnen het gezin. Er hebben 8 ouders externe bronnen geraadpleegd alvorens ze op consultatie kwamen. De voornaamste redenen voor ongerustheid waren ?hoest? (57 kinderen) en ?koorts? (44 kinderen). De gemiddelde ongerustheid v??r de consultatie was 3,4 op 10 (SD 1,9), na de consultatie 1,0 op 10 (SD 1,8). Het verschil in ongerustheid v??r en na de consultatie was gemiddeld 1,9 op 10 (SD 2,0).

Conclusie: Artsen slagen er daadwerkelijk in om ouders met een acuut ziek kind met een geruster gevoel naar huis te laten gaan. In het algemeen is de bezorgdheid bij de artsen zeer laag. Wanneer de bezorgdheid bij de arts toch is toegenomen, verlaten ouders de consultatie met een ongeruster gevoel en is de kans groter dat er antibiotica werd voorgeschreven. Het voorschrijven van antibiotica had evenwel geen grotere afname van ongerustheid bij de ouders tot gevolg in vergelijking met de groep waar geen antibiotica werd voorgeschreven. Wanneer ouders voorafgaand aan de consultatie externe informatiebronnen raadpleegden, scoorden ze hun ongerustheid v??r de consultatie hoger. Ouders consulteerden omwille van diverse redenen, waarvan ?koorts? en ?hoest? de voornaamste zijn. Ouders en artsen beschouwen elks verschillende factoren als verontrustend, wat mogelijks aanleiding kan geven tot miscommunicaties. Gezien de beperkte grootte van de onderzoekspopulatie, dienen bovenstaande vaststellingen met de nodige voorzichtigheid te worden ge?nterpreteerd. Er zal nog verder grootschaliger onderzoek nodig zijn om deze bevindingen al dan niet te bekrachtigen.